

Tatána

Devítka

Ve vzduchu březem zavoněl
Hnuly se ledy a já chtěl
Projít se ještě jednou kolem labutí

Napsala's čekám dvacet let
Tehdy jsi řekl zítra v pět
Jenomže odvahu si člověk nevnutí

Já jsem se bál tě poznat blíž
Byl jsem jen malá šedá myš
Pro ty se krásný holky nikdy nerodí

Vím žes to nikdy nepřiznal
Že jsi jen z toho strachu hrál
A mně tvý slova mohly srdce utrhnout
Napsal jsi možná zítra v pět
A pak jsem musel někam jet
Možná jsem jenom zkoušel chytit lepší proud

Hledal jsem pro nás lepší teď
A čas mě prolez jako sněď
Po našich horách láska štěstí nechodí

Mezihra
Modulace do Edur

A tak tu zase mrznu sám
Než bych si přiznal na co mám
Radši si nalhávám že nemám chuť a čas
Jenom ti píšu co víc říct
Oněgin z českých Nemanic
Co je mu čtyřicet i šestnáct v jeden ráz

Asi si říkáš jak je fajn
Že nejsi Ábel ani Kain
Než něco zkazit líp je neudělat nic

Ještě je všude kolem mráz
A ještě pořád honím čas
S úsměvem hospodskýho z Da Vinciho skic

Zpět do Ddur

Čekám až březem zavoní
Rozkvetě můj sad jabloní
A já se začnu těšit jako malej kluk
Na první z plnoletých jar
Na první lásky od kytar
Tak zítra večer v pět u našich labutí...